לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

פרק ה' דאבות

שבת קודש פרשת ראה – כ"ט אב תשפ"א Shabbos Parshas Re'eh - August 7, 2021

. פלג המנחה עש"ק - 6:38 | הדלקת נרות שבת - 7:48 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:54 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:30 eלג סוף זמו תפילה/ הגר״א – I 10:40 שקיעת החמה שבת קודש – I 8:05 מוצש״ק צאת הכוכבים – 8:55 צאה״כ / לרבינו תם – 9:17

מולד חודש אלול:

דונטאג (יום א')

10:43 AM

פיט 10 חלקים

הראוי שיבחר האדם בעצה אחרת שכולה ברכה. היא 'עסק התורה' וזהו אמרו בהמשר 'את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלקיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום', והשמיעה למצוות השי"ת היא ע"י 'עסק התורה' וכפי שהדבר מרומז בסופי תיבות של 'את' הברכה' אשר' תשמעו" שהם אותיות תור"ה. סגולה זו נקיה מכל סיג של עצבות. ולהיפר. התורה משמחת את האדם. כדכ' (תהילים יט. ט): 'פקודי ה' ישרים משמחי לב'. כי על פי הרוב אין האדם זקוק לעצה טובה יתירה מ'לימוד התורה' כמו שהאריכו חז"ל (שמות רבה כד. ט) בזה הלשון: 'שמעו דבר ה' (ירמיה ב. ד). הה"ד (ישעיה נה. ז) 'שמעו ותחי נפשכם'. האיר חביבים ישראל. שהוא מפתה אותז. א"ל: אם יפול אדם מראש הגג, כל גופו לוקה, והרופא נכנס אצלו ונותז לו רטיה בראשו, וכן בידיו, וכן ברגליו ובכל איבריו. נמצא כולו רטיות. אני איני כך, אלא רמ"ח איברים באדם הזה, והאוזן אחר מהן, וכל הגוף מלוכלך בעבירות, והאוזן שומעת. וכל הגוף מקבל חיים. שמעו ותחי נפשכם'. לכר אמר: 'שמעו דבר ה' בית יעקב', וכן אתה מוצא ביתרו, שעל ידי שמיעה זכה לחיים, ששמע ונתגייר".

כמ"כ אמרו בגמרא (קידושין ל:): 'כך הקב"ה אמר לישראל: בני, בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה - אין אתם נמסרים בידו, שנאמר: 'הלא אם תטיב שאת'. ואם איז אתם עוסקיז בתורה – אתם נמסרים בידו. שנא': 'לפתח חטאת רובץ', ולא עוד, אלא שכל משאו ומתנו בך, שנאמר: 'ואליך תשוקתו'. ואם אתה רוצה אתה מושל בו, שנאמר: 'ואתה תמשל בו''. וכן אמרו (שם) 'תנא דבי ר' ישמעאל: בני. אם פגע בר מנוול זה משכהו לבית המדרש. אם אבז הוא נימוח, ואם ברזל הוא מתפוצץ, שנאמר (ירמיהו כג, כט): ׳הלא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפוצץ סלע'. אם אבז הוא נימוח; שנאמר (ישעיהו נה. א) 'הוי כל צמא לכו למים'. ואומר (איוב יד. יט): 'אבנים שחקו מים''.

להשי"ת. וא"כ מובן הייטב מדוע קורין פרשויות אלו בימים טובים, והיינו משום שגם הני פרשיות, פרשת "מעשר" ופרשת "בכורות" הוא ג"כ ענין של הודאה להשי"ת, דזה שאנו נותנין "מעשר" וגם "בכור" לכהו. הוא להודות להשי"ת על כל הטוב שמייטב עמנו. וזכינו לפירות. וגם לבהמות, ונמצא שכולו הוא מענין היום.

ובאמת זהו תכילת כל הבריאה להודות להשי"ת. וכבר האריך הרמב"ן (סוף פר' בא) וז"ל. "ולפיכר אמרו (אבות פ"ב. מ"א): הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה שכולו - חמודות וחביבות מאד. שבכל שעה אדם מודה בהז לאלהיו. וכוונת כל המצות שנאמין באלהינו, ונודה אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה. שאיז לנו טעם אחר ביצירה הראשונה, ואין אל עליון חפץ בתחתונים מלבד שידע האדם, ויודה לאלהיו שבראו". עכ"ל. הרי תכלית כל הבריאה הוא לתת הודאה ולהכיר טובה שהקב"ר עושה לנו. ובאמת מצינו שכז מפורש בקרא (ישעיהו מג. כא): "עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו". ופי' רש"י וז"ל, "עם זו יצרתי לי - למען תהלתי יספרו". עכ"ל. הרי חזינז שהתכלית שברא הכל הוא בסיפר תהילות וחסרו של השי״ת! דברים נוראים! והתכלית בזה הוא לבא לידי ההכרה שכל מה שיש לנו הוא כולו מהשי״ת. ועי״ז ישעבד עצמו לעבוד את השי"ת בכל לבבו ובכל נפשו. החובת הלבבות כתב שכל עבודה ה' בנוי על הכרת הטוב. שאילו אחד מכיר כל מה שהשי"ת עושה לו תמיד בכל יום. בודאי יעבוד את ה' כראוי.

מצות ה' אלקיכם ... (יא-כובז) - בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין נינו בגמ' (ברכות ה.): א"ר לוי בר חמא א"ר שמעון בן לקיש: לעולם ירגיז אדם ψ יצר טוב על יצר הרע. שנא' (תהלים ד. ה) 'רגזו ואל תחטאו'. אם נצחו מוטב. ואם לאו עסוק בתורה. שנא': 'אמרו בלבבכם. אם נצחו מוטב. ואם לאו יקרא קריאת שמע. זנאמר: 'על משכבכם' אם נצחו מוטב, ואם לאו יזכור לו יום המיתה, שנא': 'ודמו סלה''. המובן הפשוט בזה המאמר הוא, שהעצה המועילה ביותר להחזיק מעמד מול פיתויי זיצר. היא הזכרת יום המיתה. ואחר שבא האדם לידי כר. שוב אינו צריר לעצה אחרת. מה שאין כן העצות שקדמו לה. אינן בטוחות שיועילו. ולכן צריכה הגמרא להוסיף עצות למי שעסק בהם, ולא עשו עליו רושם. ונשאלת השאלה, למה השיאו חכמינו ז"ל הקרים את העצות התלוייו בספק. ולא השיאו תיכף להעצה המובטחת שאינה תלויה כלל בספק? ויש לומר ש'זכירת יום המיתה' היא עצה התלויה ב'עצבות ומרה שחורה' ועל כז ראו חכמינו ז"ל לנכוז לדחות עצה זו מלכתחילה. והעדיפו עצות אחרות שאינו מוחות כל כך. כדי שלא יצטרך לעצת ה'מרה שחורה' אולם אחר שעשה האדם כל זה שביכולתו לעשות ולא הצליח להשקיט את יצרו. איז מנוס מלהשקיטו גם בזה.

דבר זה רמזה תורה בריש פרשתז. ראה אנכי נותז לפניכם היום ברכה וקללה' הקב"ה אומר לישראל אני נותן לפניכם עצה המונעת מן החטא, עצה זו שמה 'היום' זיא העצה של זכירת יום המיתה, ונקראת בזה השם, על שם מאמרו של רבי אליעזר שבת הנג.): 'ישוב היום. שמא ימות למחר'. אולם עצה זו מגודרת כ'ברכה וקללה'. זברכה שהיא מצלת מז החטא. והקללה שהיא מעוררת 'מרה שחורה'. וכיוז שכז מז

ליסודים כשת הרב אברחם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמרים שדה אברהם

כל הבכור אשר יולד בבקרד ובצאנד הזכר תקדיש לה' אלהיד לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך (מו-ים) - תכלית כל המועדים [סוף פרשתן הוא פרשת המועדות, וקורין אותו בימים טובים. אולם כשקורין אותו א קורין רק פרשת המועדות, רק מתחילין מפרשת "כל הבכור" שהוא ענין בכורי" :המות. וכשחל יו״ט בשבת מתחיליז מפרשת ״עשר תעשר״ שהוא עניז של חובת מעשר. אולם צ"ב מדוע קוריז כן ביום טוב. הרי הני ענינים לא שייכי כלל להימים טובים.

ויש ליישב זה ע״פ מה שכתב הספורנו בביאור סמיכות הפרשיות וז״ל. ״כל הבכור – חסד בתבואה והוא מעשר עני ובמעות והוא שמטת כספים והצדקה בשאר הקנינים בהענקת עבד עברי. באר מצות אשר בהן הודאה לא-ל יתעלה והן מתן הבכורות הראוי לבעלי המקנה להודות כי מידו המקנה לנו. וחג המצות - להודות על הגאולה בזבח הפסח ובמצות ועל האביב בעומר התנופה. וחג השבועות - להודות על שבועות חקות קציר ששמר לנו. וחג האסיף - להודות על האסיף ושבכל אחד מהם נביא איזה דורון לאדון כאמרו ולא יראה את פני ה' ריקם (טז, טז). ולזה לא הזכיר בהם איזה חדש ובכמה בחדש יהיו אבל הזכיר האביב והשבועות והאסיף". עכ"ל.

הרי מבואר מדבריו שכל המועודת התכלית ביניהם הוא לתכלית אחד והוא להודות

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus and the Kitchen (7)

Maris Ha'ayin by Basar Becholov. *Chazal* prohibited us from doing certain things with milk and meat, even though they are permitted according to *Torah* law, because they appear to be assur and "look bad." For example, almond milk and a mother's nursing milk which are really pareve, cannot be consumed together with meat (1). (See further for a leniency.) It is prohibited even if no one else is there to see, like all the other cases of Maris Ha'ayin issurim which may not be done even in a closed room. The **Ran** (2) gives two reasons for this: 1) A person might think he will not be seen and in reality, he will be noticed. 2) If he gets into the habit of doing it, he will start to do it in public too.

Maris Ha'avin by Rabbinical Issurim. At first glance, the RM'A (3) seems to say that there is no decree of Maris Ha'avin where, at most, it will look like he is only doing a Rabbinic *issur*. Therefore, eating chicken with almond milk is permitted. Most Poskim (4) argue on this, although they do concede that in private, which is an extra *chumra*, one can be lenient by chicken, and eat it with almond milk. The Yad Avraham says that even the RM'A only meant to be lenient in private.

issur of *Maris Ha'avin* is not just on the eating but also on the act of cooking. From Rav Akiva Eiger on that Shach it seems that benefiting is also prohibited.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – סוכה כז.

זאירה שוה" Our *Gemara* makes a"צ"ו מ"ז מנוירה שוה: מה להלן לילה הראשון חובה מכאן ואילך רשות אף כאן לילה הראשון חובה מכ"ז רשות" nolly on the first night. after שבח that's written by משה עשר that's written by משה עשר that's written by משה עשר that's written by מיב אכילת מצה the eis a מילת מצה that's written by משה עשר only on the first night. after that אכילת מצה is only a רשת. one doesn't need to eat מצה so too by *succah*, there is a אכילת מצה to eat in the סוכה only on the first night, after that if one chooses. he can only eat אכילת עראי & there is no רוב to make a seuda & eat it in the succah. The אכילת עראי askens this way that one must eat a משנ"ב in the succah on the first night. The משנ"ב adds that even though this מית is derived from the above מ"ג"ש from אכילת מצה א only requires a גיזים. it is still best to eat more than a ביצה in the succah to be שיעור for those that hold the אכילה בסוכה is the amount that would require one to eat in the succah on the rest of the days of succos. which is אכילה בסוכה

the מינים the ביאור הלכה וthe ביאור brings that many *poskim* wonder what the הידוש is that הליל יו"ט ראשוו is a ד"ה בלילו **ביאור הלכה** ו After all, on Yom Toy one is required to eat בת so פת one will have to eat in the succah? Why the special drasha? He says he doesn't understand this question. We know that if one is שבת נינ"ט he doesn't have to, because the point is for אינג he doesn't have to, because the point is for him it's not pleasurable. But according to our לימוד his person would have to eat a כיית in the *succah*, because it's a חיוב מצד מצות סוכה not a דין in the *succah*, because it's a היים מצד מצות סוכה So our *drasha* is very necessary! The **אר"א h**olds that since by שבעת ימים תאכלו מצות. tit savs שבעת ימים תאכלו מצות. this means that although the als specifically for the first night, one will still get a משנ"ב with every ביית of *matzah* that he eats all 7 days of *Pesach*. The משנ"ב says maybe according to the Gra since we compare succos to pesach, one should eat bread in the succah every day to be במקיים a mitzvah.

Ray Aharon Leib Shteinman zt" was once asked מרפסינ איגרי דף קטו']. according to this shita of the Gra. that although there is no special מצות עשה to eat in the *succah* or to eat מצה on *Pesach* after the first night, but if one eats he is still מצוה a מביה a מצה. why on the *Yom* Tov of Succos when we do eat bread in the succah even after the first night, we make a ברכת לישב בסוכה, yet on Chag HaPesach if we eat *matzah* after the first night we don't make a special *beracha* even though we are being מיין **בעל המאור** סוף מס' פסחים?מצוה a מקיים, מהשלים מוליים אוניין בעל המאור

Rebbe, R' Shmelke Horowitz zt"l of Nikolsberg would say:

היה בך חטא"י - Not helping another Jew in his time of need is bad enough, 'רעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל ה' והיה בך חטא but looking down on him and blaming him for his own predicament is even worse. For if 'he cries out to Hashem against you, 'your own behavior will be carefully scrutinized, and your own sins and failings will come to light."

A Wise Man would say: "He who fears he will suffer, already suffers because he fears."

Printed By: Mailway Services. Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

Be Aware - to Revere!

Study HIS areatness!

103,773 855,400,5164

Mazel toy to Dr & Mrs Ellie Bennett and Mr & Mrs Yossie Wetstein on the upcoming chasunah of their children Ari & Rosa. May they be zoche to buildaBayis Ne'emanb'Yisroel

אג"מ או"ח ביסד (9) ע' פסקים ותשובות פזיקלה (10) שו"ת חושב זאפוד אכ, הגמו"ר אלישיב זצ"ל הובא בשו"ת ישא ברכה יו"ד אג

Situations When Maris Ha'avin Does Not Apply. 1) Putting pieces of almond into the milk (6) or next to the milk (7). 2) Placing a sign, container, or wrapper that the milk is *pareve* (8).

- 3) If he doesn't eat them together, but rather one after the other. This would permit *pareve* ice cream after a meat meal even without the leniency in the next paragraph. (In this case, the Acharonim disagree on whether he can have them together on the table or only bring them to the table one after the other (9).
- 4) For a sick person, even if there is no threat to life.
- 5) Cases in the next paragraph.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

Nowadays. It has become very common today to produce pareve food items that look just like classic milchig or fleishig foods. Some examples are: Margarine that looks like butter, tofu that looks like cheese, soy schnitzel and hot dogs that look like meat, pareve ice cream and whipped cream, etc. The Poskim (10) conclude that in places where these items are very common, one need not be concerned about Maris Ha'ayin. Regarding the pareve schnitzel, it would seem to this writer that there should be a difference in ruling between *Eretz Yisroel* where it is a common food item, and America, where it is less common. Regarding the Cooking. Most Poskim (5) (except for the Shach 7) hold that the original issur of almond milk, since it is quite prevalent today, along with soy and rice milk, one would have what to rely upon if this is a common item where he is located

מעשה אבות סימן

נתון תתן לו ולא ירע לבבד בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלקיד בכל מעשך ובכל משלח ידך ... (מו-י)

The famed **Bnei Yissaschar**, **R' Tzvi Elimelech of Dinov** zt''l used to say: "Why don't we make a blessing before we give tzedaka, the way we make blessings on everything else? Because, had we been commanded to make such a beracha. the poor person could have very well starved to death by the time we finished making our blessing! If the baal habayis is a chasid, he would first have to go to the mikvah, then he would have to recite a lengthy l'shem yichud. If he was a litvak. he would undoubtedly learn up the sugya in order to do the mitzvah mehadrin min hamehadrin! By the time he got through all the preliminaries, the poor fellow would most probably have dropped dead!"

Most of the time, we are privy to hearing terrible stories of poverty and impoverishment, and how the indigent struggle to make ends meet, or *mosdos* and organizations struggle to raise money to pay their *Rebbeim* and cover their budgets. It isn't always common to hear a story from the opposite perspective. Indeed, the rich also face many tests in giving. The following story was related by a well-known baal chessed, who shared this story.

The rich man, whom we shall call Reb Shaya, would travel to *Eretz Yisroel* quite often for *Yamim Tovim* or business. and he usually took precautions to ensure that his trip would go smoothly. As an experienced traveler, he knew what papers he needed, what forms must be filled out in advance and what luggage and other accourrements he should pack with him. On one occasion, he flew to *Eretz Yisroel* for a friend's wedding together with his thirteen-year-old son. When they arrived at Ben Gurion airport, they were greeted by a scene of pandemonium; an entire group of individuals representing numerous charitable institutions and veshivos came to meet him and lay out the red carpet. They expected him to shell out big money and each wanted to be first in line when he arrived. Anyone might have anticipated what would happen when they all converged on the traveler at the same time. The moment he emerged into the airport waiting area, the entire gaggle of collectors began to fight for the privilege of taking the man and his son to Yerushalayim. Of course, a huge ruckus ensued. There was jostling and pushing and the rich man tried to be courteous to each and every person but it was getting increasingly difficult to maintain his composure as the commotion spilled over from the terminal out to the pickup area and then into the parking garage. Not to mention his young son who was almost entirely forgotten and received the back-end of all the pushing and shoving, while trying to wheel his, and his father's, luggage.

As such things often go, the end result was that one suitcase was left behind. It wasn't noticed until much later, but of all the suitcases, that bag contained most of his important stuff. "That single suitcase held my best clothing," said Reb Shaya later, as he was discussing his trip. "I had come for a wedding, and I had also planned to visit some of the Roshei Yeshivah and Tzaddikim in Yerushalayim and Bnei Brak, so I had packed my very best things: my good suits, my favorite cuff links, expensive shoes that were brand-new. What's worse, when I stopped in New York, on my way to Israel, I met a friend who took me shopping. This friend convinced me to buy some expensive shirts, and the suitcase also contained some of my favorite (actually irreplaceable) ties. Not only that, but all of my son's best clothing and shoes were in the suitcase, too." He had to spend the entire following day shopping with his thirteen-year-old son.

"I know it might sound trivial, but I felt pretty bad about what happened," he continued. "But in the end, I really learned the meaning of the advice of *Chazal* about running away from honor. I have gone to *Eretz Yisroel* so many times, and I have never lost a single suitcase. My trips are generally in and out, and they run pretty smoothly. Yet this time, when all these people came out to honor me and I was basking in the glow of their adulation in full view of hundreds of onlookers and bystanders (and I accepted the ride to Yerushalayim), I lost all of my precious belongings!"

The rich man had learned his lesson, and it was the last time he would accept any such honor. (Collector's Collection, by R. C. Orange)

עניה סערה לא נחמה ... (ישעי' נד-יא)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY DINCE TO THE WEEKLY DINCE TO

and draw much needed comfort from its holy words. Nevertheless, *Klal Yisroel* felt tempestuous and refused to be consoled. But why, indeed, did they refuse the comfort?

R' Yonason Eibeshutz zt"l (Ahavas Yonason) explains that following the *Churban*, the feeling in the air was one of sadness and despair. Klal Yisroel felt beaten and unworthy, and not only did they feel unclean and tainted with sin, but they felt as though their multitude of sins was so deep-rooted that they would never be cleansed of them – like a deep stain that stays embedded in cloth no matter how many times one washes it. Of course, this feeling was

As the third of the seven *Haftoros* of Consolation, *Yeshaya* completely baseless and untrue since a sin – any sin – HaNavi exhorts Klal Yisroel to heed the words of the Torah whether big or small, can surely be repented for and forgiven by *Hashem*. As such, Yeshava sought to remind the nation that despite whatever they did in the past, all Hashem wants is sincere repentance and a solemn promise to correct one's mistakes for the future.

Unfortunately, many people have bought into this school of thought and think that it is pointless to try and do something new and good since one's previous failures would surely stymie his future growth. This is exceedingly far from the truth, and one should always remember that Hashem only cares about what lies deep inside a person's heart and not about what is merely perceived by others

כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלחיך לשום שמו concepts in avodas halev from the שם וובחת מבקרך ומצאנך אשר נתן ה' לך ... (יב-כא) FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

In a homiletical approach to this *posuk*, I was thinking perhaps to put forth the following interpretation. A person may sometimes feel that traversing life's road is just too difficult, and he cannot carry the load. The *Torah* then reveals the root cause of such feelings of despondency. It may be because "כי ירחק ממך המקום". Hashem, המקום, is far from you. Either, because of one's actions which can cause *Hashem* to distance Himself, or the person's lack of *emunah* and *bitachon* which causes that feeling of being alone. On the other hand, when a person lives with *Hashem's* constant presence, he is never alone. The road of life seems paved with only a few minor potholes.

Alternatively, when a person is far from the Beis Medrash, the "place" to be, far from the oasis of Torah life, these feelings of gloom arise. Because the *Torah* is our guiding light and it illuminates the road.

R' Shimshon Pincus zt"l says the following *yort* on the *Haftorah* which beautifully complements this *machshaya* and is very timely. The posuk states: "זכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך" - "All your children shall be disciples of Hashem, and your children's peace shall increase." He explains that Torah is our shemira, our protection, and without it we are left vulnerable. In the summer months, when our children - young and old - are not necessarily surrounded by the protective walls of our Yeshivos and Bais Yaakovs, that protection is somewhat lessened and we all become a bit exposed. We, as parents must be extra vigilant to continue, even in a minimal and non-pressurized manner, to perpetuate that shemiras haTorah. This, then, is the meaning of the posuk; "וכל בניך לימודי ה", when our children are learning, "ורב שלום בניך", they will then be exceedingly protected. May *Hakadosh Baruch Hu* watch over all of us as we prepare our children to re-enter the protective walls of the yeshivos, and utilize the upcoming Chodesh Elul to get closer to "Hamakom"!

משל למה הדבר דומה

לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים ... (מו-ג)

: The esteemed Rav of Elizabeth, N.J., and leader of the Tzafnas Paneach Committee, R' Pinchos Teitz zt"l, who in his youth was a ben bayis by the Rogatchover Gaon, R' **Yosef Rosen** zt"l, testified that he saw with his own eyes how within one hour and sixteen minutes, the Gaon managed to answer twenty-two teshuvos in sixteen letters.

"His mouth literally did not stop speaking in learning," writes another *talmid* **R' Shachne Zohn** *zt"l*, "this is not an exaggeration." In fact, it was said that the reason why the Rogatchover never cut his hair and it grew wild, was because he didn't want to sit bareheaded while it was being cut and then he would have to stop learning. Once, when he was in train traveling from Dvinsk, he recited half of *Shas* by heart can alter one single word of *Hashem's Torah*.

and on his way back, he finished the other half ...

The **Rogatchover** once gave a *shiur* to a group of *talmidim* in which he brought amazing proofs that *chametz* is permitted to be eaten on *Pesach*. He then asked his students, all brilliant minds themselves, to refute his proofs. They tried in vain to do so. The *talmidim* were truly astounded. Finally, when they gave up, the *Rogatchover* opened a *Chumash* and read the words, "לא תאכל עליו חמץ" - "Do not eat chametz." That, he said, is the only refutation necessary. All the intellectual gymnastics in the world cannot alter one sentence in the *Torah*. במסל: A Yiddishe kop is trained to think deeply and understand important aspects from different angles. This is why Bnei Yisroel are the "am hanivchar" chosen above all other nations for our faith, lovalty, and intellect. But, nothing Rogatchov, he himself told people that while sitting on a can change a single word in the Torah. No amount of intellect

בארץ אשר ה' אלקיכם מנחיל אתכם במרץ אשר ה' אלקיכם מנחיל אתכם במודיל אתכם במודיל אתכם במודיל אתכם במודיל המודער במודיל המודער במודער במו וישבתם בארץ אשר ה' אלקיכם מנחיל אתכם

The foundation of *Yiddishkeit* is belief in *Hashem*. The **Rambam** composed the thirteen "Ani Maamins" that are recited every day to attest to this fact. We teach our children from the day they are born to say the words "Shema Yisroel before going to sleep and "Modeh Ani..." upon awakening. Our entire education is based on the belief that Hakadosh Boruch Hu is the One - and Only One - Who created and is in control of everything. We trust that all He does is good - and for this we thank Him. As we walk outside on a sunny day holding our child's hand, we often remark to him or her, "Look at the sky - see how blue it is? Do you know Who made it so beautiful?" And of course the child knows to answer: *Hashem*

R' Avigdor Miller zt" asks a question. When Hashem created the world - the Heaven and the Earth - the first thing He made was light, as it says, "ויאמר אלקים יהי אור" - "And Hashem created the light and there was light." Later, on the fourth day of Creation, *Hashem* created the sun. Why did *Hashem* need the sun if there already was light in the world? What did the sun add to the light that was already there?

The answer is quite illuminating! We say every day in Shacharis, "המאיר לארץ ולדרים עליה" - "(Hashem) is the One who lights up the earth and all those who live upon it." The sun doesn't light up the world; it is merely Hashem's way of making His light seem natural! Hashem created light and lit up the world on the first day of Creation, but on the fourth day, He hid Himself in the form of the sun. All of nature is meant to hide *Hashem*. And all of us are meant to seek Him out and find Him.

The Master Creator of the World is *mechanech* us to seek Him out and find *yeshuah* and *hatzlacha* even when they are hidden from view. So, too, must we be educate ourselves and our children to find *Hashem* in the sun and the sky and in every seemingly natural occurrence.